

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Til Dannerkongen Frederik hin Sjette paa Hans Fødselsdag den 28de Januarii 1812

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 14. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1812_182-txt-shoot-idm680/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvor er den Nøgel og hvor er den Ring,
 Som åbner Døren for det Kildespring?
 Den søgte Tro paa Gud og Evigheden?
 Vi dunkelt mindes at vi den har haft,
 Men alt i Faders Land vi den har tabt.
 Vel raakte tit vor Fødder de vise Mænd:
 Vi i os selv har fundet dem igen,
 De talte smukt om Gud og Tro og Dyd,
 Og mange lytted til den vakle Lyd;
 Men havde de den rette Nøgel fundet,
 Hvorfor mon da de ei med den har landet
 Dplade Hjertekammerets rette Dør,
 Som de dog ved har været aabne før?
 Hvi overstemmes, mens de høiest prale,
 Af Edderstremmen boade Hjer og Dale?
 Hvi drukned Preussen i den prieste Blod,
 Hvi Dør den kloge Frederich oplod?
 Hvi drukned Englands Mand i Klogskab's Hav?
 Hvi sønker Regemut og snart i Grav?
 Forbi et Død med sæt forborgne Kræfter
 Kun Nøglen giver som man leder efter,
 Forbi de Vise paa den kloge Jord
 Vil trylle Kraft i deres egne Dør;
 Forbi det Gliddensdør de stolt foragte,
 Som Nøgelen til vore Fædre bragte
 Og frelste dem fra Edderstømmens Vold.

En Konge ei omfåde kan sin Død
 Og det er Gætt, naar den ham ei hentiver,
 Naar ei fortryllet af dens Kæftesang,
 Naar ei forblindet Han dens Vønner griber,
 Og vier selv sit Følt til Undergang;
 Naar selv han ærer Jesu heit Tro,
 Og vil at Dødet skal i Kirken bo;
 Naar Han, som Du den vantro Mand og Kvinde,
 Dog søger dem, som Troens Forme Vaand
 Aflystet har, med Lovens at kinde.

Seo hav da Tak, o Frederik din mitde,
 For Det, Du gjorde og for Det Du vilde!
 Til Kongens Alder lagde Herren Nat,
 Og stærke Ham hvor Han gæst og kaar,
 Til Gødt at vilke og til Gødt at vikle,
 Til kraftig at befærme Kristi Kirke,
 Saa Ingen, der ser Tidens Ufaad knale,
 Sig skal indsnige til at myrde Sjæle,
 Min at i Nød den maa uroffret stande,
 Naar den nebbrydes rundt om Lande!

Gud toge naadig i sin Varetøgt
 Din fromme Dronning og Din ganske Slægt!
 Han Dig stadfæste udi Kærlighed,
 I Liv og Død Han stænte Dig sin Fjod!!!

